

Projekt

z dnia lutego 2026 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W BRZESKU**

z dnia 25 lutego 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.) art. 227, art. 229 pkt 3 i art. 237 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691 ze zm.) oraz § 18a Statutu Gminy Brzesko (Dz.Urz.Woj.Małop. z 2007 r. Nr 468, poz. 3091 ze zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1.

1. Wniesioną w dniu 29 października 2025 r. przez Panią BS skargę na Dyrektor Publicznego Przedszkola nr 10 w Brzesku w części dotyczącej bezpieczeństwa w przedszkolu oraz spraw organizacyjnych uznaje się za bezzasadną z przyczyn opisanych w uzasadnieniu.

2. W pozostałym zakresie stwierdza się, że skarga nie podlega rozpoznaniu przez Radę Miejską w Brzesku.

3. Uzasadnienie stanowi załącznik do uchwały.

§ 2.

O sposobie rozpatrzenia skargi Przewodniczący Rady zawiadomi Skarżącą.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

19.02.2026

(data, pieczęć, podpis pracownika)

prawdzone pod wzg. RADCA PRAWNY

19.02.2026

(data, pieczęć, podpis radcy)

Zatwierdził:

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Brzesku

mgr Adrian Zaleśny

(data, pieczęć, podpis Burmistrza)

Przekazano do Rady Miejskiej w dniu

19.02.2026

Nr rejestru spraw-owanych pod
obradę Rady Miejskiej w Brzesku

MR. 0006. 13. 2026

Przyjął dokument:

19.02.2026

(data i podpis pracownika Biura Rady Miejskiej)

Załącznik do uchwały nr
Rady Miejskiej w Brzesku
z dnia 25 lutego 2026 r.

Uzasadnienie

Skarga dotyczy działalności kierownika gminnej jednostki organizacyjnej – Dyrektora Publicznego Przedszkola nr 10 w Brzesku, stąd, na podstawie art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, właściwym organem do jej załatwienia jest Rada Miejska w Brzesku.

Skarżąca, Pani BS zarzuciła Pani Dyrektor, że Jej działania mają wpływ na niekorzystną atmosferę w pracy, samopoczucie i zdrowie pracowników. Do tych działań przede wszystkim zaliczyła: wyznaczenie (nieoficjalnie) czasu na przychodzenie do kancelarii ze sprawami zawodowymi, wprowadzenie zakazu korzystania z telefonów komórkowych w celach prywatnych w pracy, zobowiązanie pracowników do lojalności (w zakresie zwolnień chorobowych), reagowanie podniesionym głosem (krzykiem) na pracownika, spóźnianie się przez Dyrektorkę na radę pedagogiczną, ignorowanie przez Nią spraw zgłaszanych przez nauczycieli, w tym tych dotyczących bezpieczeństwa dzieci (tutaj pojawiły się tematy: placów zabaw przylegających do parkingu i drogi prowadzącej do bramy wjazdowej, otwartej bramy wjazdowej do przedszkola w ciągu dnia i furtki).

W postępowaniu i stosunku już do samej Skarżącej Pani Dyrektor przedszkola miała ją obarczyć prowadzeniem zajęć z języka angielskiego prawie we wszystkich oddziałach (w sześciu z siedmiu) poza prowadzeniem wychowawstwa w jednym z nich, co spowodować miało zbyt duże obciążenie. Innymi poruszonymi kwestiami były sprawy związane z postępowaniem Dyrektorki w przedmiocie wniosku o zapomogę z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, niejasne zasady udzielania urlopów wypoczynkowych, stwarzanie atmosfery tajemnicy, ignorowanie wniosków pracowników. Szczegóły opisane przez Skarżącą znajdują się w treści skargi udostępnionej wszystkim Radnym.

Rozpoznanie skargi było przedmiotem obrad Komisji Skarg Wniosków i Petycji. Na jej posiedzeniach stawiała się Dyrektorka Publicznego Przedszkola nr 10 w Brzesku wraz ze swoją Zastępczynią. Oprócz szczegółowych wyjaśnień ustnych przedłożyła odpowiedź na tezy skargi w formie pisemnej. Na poszczególne zarzuty Pani Dyrektor odpowiedziała następująco (tutaj skrótkowo, тезowo):

- 1) na zarzut wyznaczenia nieoficjalnych godzin, kiedy nauczyciele mogą przychodzić do dyrekcji – potrzeba zapewnienia bezpieczeństwa dzieci, porządku w placówce, troska o ich zdrowie,
- 2) na zarzut zakazu korzystania z telefonów komórkowych w celach prywatnych – powołanie się na przepisy art. 6 Karty Nauczyciela, art. 76 Kodeksu pracy oraz rozporządzenie z 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach,
- 3) na zarzut zobowiązania pracowników do lojalności, grożenia zwolnieniem z pracy – zaprzeczyła, że groziła zwolnieniem, natomiast wskazywała, że istnieją przepisy o zwolnieniu za naruszenie interesu pracodawcy, a same absencje pracowników wskutek nadużywania nieobecności jest niełojalnością względem pozostałych,
- 4) na zarzut grożenia pracownikowi tym, że nie będzie miał pełnego etatu, jeśli nie zgodzi się na prowadzenie zajęć poza swoim oddziałem na terenie przedszkola – zaprzeczyła, natomiast wyznaczenie zajęć z językiem angielskim dla innych grup było podyktowane umiejętnościami Skarżącej z jednej strony a chorobami pozostałych nauczycielek z drugiej,
- 5) na zarzut reagowania podniesionym głosem na pytania pracownika – zaprzeczyła,
- 6) na zarzut spóźniania się Dyrektorki na posiedzenia rady pedagogicznej – wyjaśniła, że odczekiwała zawsze kwadrans, aby nie odnotowywać nauczycielkom spóźnień,
- 7) na zarzut ignorowania spraw zgłaszanych przez nauczycieli, w tym tych dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa – zaprzeczyła oraz przypomniała, że za bezpieczeństwo odpowiadają także nauczyciele i wychowawcy, osoby bezpośrednio mające zajęcia,

- 8) na zarzut finalizowania spraw zawodowych na ostatnią chwilę – wynika też z faktu pomylenia przez Skarżącą organu prowadzącego od organu sprawującego nadzór pedagogiczny,
- 9) na zarzut braku wpływu na tworzenie i dokonywanie zmian w harmonogramie pracy oddziałów przedszkolnych – harmonogram jest uwarunkowany wieloma czynnikami, a nieprawdą ma być brak uwzględniania uwag, gdyż na przykład uwagi samej Skarżącej dotyczące pracy w godzinach porannych zostały uwzględnione,
- 10) na zarzut uniemożliwiania wychowawcy podejmowania prób zadbania o prawidłowe funkcjonowanie oddziału przedszkolnego – zaprzeczyła,
- 11) na zarzut zwracania uwagi na mało istotne szczegóły w dokumentacji – zaprzeczyła co do istoty, jednakże podkreśliła, iż troska o właściwy wygląd pisma urzędowego świadczy o szacunku do klienta, petenta,
- 12) na zarzut niejasnych zasad przyznawania urlopów – odparła, że układanie planu urlopów następuje z uwzględnieniem Karty Nauczyciela, prośbami pracowników, potrzebami placówki,
- 13) na zarzut stworzenia atmosfery tajemnicy – wskazała, że nie rozumie zarzutu oraz na subiektywne odczucie Skarżącej,
- 14) na zarzut ignorowania wniosków pracownika oraz wiadomości wysyłanych oficjalnymi kanałami komunikacji – oświadczyła, że Skarżąca otrzymała już wcześniej wyjaśnienia.

Niestety, pomimo doręczonych zaproszeń na Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, Skarżąca nie pojawiła się na żadnym z posiedzeń i Radni – Członkowie Komisji nie mogli zadać pytań dotyczących tych zarzutów. Nie mniej jednak, należy zaznaczyć, że ani ta komisja ani sama rada jako organ stanowiący gminy nie mają właściwości rzeczowej do rozpoznawania skargi w kwestiach pracowniczych i tych, które mogą nosić znamiona mobbingu. Ten zakres spraw ostatecznie zarezerwowany jest dla sądów powszechnych, a skargi nie przekazuje się sądowi, gdyż skarga nie zastępuje pozwu. Stąd Rada Miejska w Brzesku musi stwierdzić swoją niewłaściwość rzeczową i kompetencyjną w tym zakresie. Nie ma zatem znaczenia ocena tych zarzutów przez poszczególnych Radnych czy samą Radę, ani ocena obrony Skarżonej Dyrektor Przedszkola nr 10 w Brzesku.

Sprawy związane z mobbingiem oraz dyskryminacją w pracy są regulowane w Kodeksie pracy. Organ stanowiący gminy nie może w żaden sposób oceniać i co ważniejsze – rozstrzygać takich sporów i zarzutów. Znajduje to potwierdzenie w utrwalonym orzecznictwie sądowym oraz piśmiennictwie. Dla przykładu, Wojewoda Mazowiecki w rozstrzygnięciu nadzorczym znak: WNP-O.4131.3.2020 z 11 marca 2020 r. stwierdził nieważność uchwały Rady Gminy Gołymin, która merytorycznie rozstrzygała skargę w zakresie mobbingu kierownika tamtejszego ośrodka pomocy społecznej. Wojewoda kategorycznie i jednoznacznie stwierdził, że Rada przekroczyła swoje uprawnienia i weszła w kompetencję sądu powszechnego czym naruszyła m.in. art. 7 Konstytucji RP, a więc zasadę legalizmu, działania w ramach i na podstawie przepisów prawa. Rada nie może zastępować sądu. Dlatego, obojętnie od oceny przedłożonej skargi, złożonych ustnie i pisemnie przez samą Skarżoną wyjaśnień, zgromadzoną dokumentację, Rada Miejska w Brzesku jest organem niewłaściwym w przedmiocie tej części skargi i tych zarzutów, które noszą znamiona mobbingu, dyskryminacji w pracy, tudzież innego podobnego deliktu pracowniczego.

Co do pozostałych zarzutów – tych organizacyjnych oraz związanych z bezpieczeństwem w placówce przedszkolnej Komisja Skarg, Wniosków i Petycji oceniła, że są bezzasadne. Przedszkole jest bezpieczne, organizacyjnie sprawne, budynek przechodzi stosowne kontrole pozytywnie, nie są naruszane przepisy fitosanitarne czy budowlane. Nie zostały wykazane w żaden sposób, by działania Skarżonej miały takie bezpieczeństwo obniżać.

W tym stanie rzeczy, **skarga nie jest zasadna**. Rada nie dopatrzyła się w działalności Dyrektorki i jednostki Jej podległej nieprawidłowości. Skarżąca nie wykazała i nie dostarczyła Radzie, w sposób dostateczny argumentów, aby ta mogła przyjąć odmienną ocenę.